

TABOR

Gazetka niedzielna

Parafii pw. Przemienienia Pańskiego w Ogrodzieńcu

42-440 Ogrodzieniec, ul. Kościuszki 33

tel. 699-189-130

tabor.ogrodzieniec@op.pl

www.parafia.ogrodzieniec.pl

W NUMERZE

- ❖ Adwentowe zamyślenia
- ❖ Modlitwa rodzinna przed wieczerzą wigilijną
- ❖ Dyspensa na Drugi Dzień Świąt

KALENDARIUM

24 grudnia	Wigilia Bożego Narodzenia;
25 grudnia	Uroczystość Bożego Narodzenia;
26 grudnia	Święto Świętego Szczepana;
27 grudnia	Święto Świętego Jana Ewangelisty;
28 grudnia	Niedziela Świętej Rodziny.

ŚLADAMI MISTRZA Z NAZARETU

rozważania nad Ewangelią niedzielną

Człowiekiem posłanym przez Boga Ty jesteś i ja nim jestem. Myślałeś o tym, że mogłeś się urodzić w Chinach, w Indiach, w kraju islamskim? Nie znałbyś Chrystusa. Czy to przypadek, że Bóg dał Ci życie w rodzinie, w której otrzymałeś chrzest? To Bóg daje życie, rodzice je przekazują – lub nie. A więc wybrał, powołał Ciebie Bóg, abys przez chrzest stał się apostołem Jezusa, i masz misję Jana Chrzciciela. „Przyszedł on na świadectwo, aby zaświadczyć o Światłości, by wszyscy uwierzyli przez niego”. Jako chrześcijanie powołani jesteśmy do misji, do głoszenia świadectwa o Jezusie Chrystusie. Tym świadectwem jest najpierw przekaz wiary w rodzinie. Rodzice przez praktykę postaw chrześcijańskich pokazują dzieciom wiarę. Są oni pierwszymi katechetami dla swoich dzieci. Dzieci, widząc praktykujących rodziców, przejmują te postawy i wzorce przez wspólną rodzinną modlitwę, niedzielne uczestnictwo we Mszy św., przez prawe i uczciwe życie w codzienności. Stajemy się świadkami, aby „zaświadczyć o Światłości”. Powołani jesteśmy do tego, aby życiem, postawą, zachowaniem, przyznawaniem się do wiary ukazać poganiejącemu światu drogę ratunku i wybawienia.

Misja Jana jest naszą misją. „Jam głos wołającego

na pustyni: Prostujcie drogę Pańską, jak powiedział prorok Izajasz”.

Jesteśmy wezwani do przemiany życia, ponieważ drogi naszego życia, postępowania nie zawsze są drogami i sposobem postępowania naszego Pana. W Adwencie nieraz słyszeliśmy, aby prostować drogi życiowe, wyrównać pagórki pychy, przepaście nienawiści i złości. Potrzeba nieustannej modlitwy, jak pokazuje drugie czytanie.

Przez sakrament bierzmowania spełniają się na nas słowa pierwszego czytania i wersetu Alleluja: „Duch Pański nade mną, bo Pan mnie namaścił”.

Dobra Nowina jest taka: Bóg stał się człowiekiem, zbawił swój lud z jego grzechów przez mękę i śmierć, zmartwychwstając dał dar życia bez strachu przed śmiercią. Dlatego Jego mocą mogą tracić życie, mogą kochać, mogą powiedzieć: „Ogromnie się wesele w Panu, dusza moja raduje się w Bogu moim, bo mnie przyzodził w szaty zbawienia...”.

Już blisko Boże Narodzenie. Życzę wszystkim: „Sam Bóg pokoju niech was całkowicie uświęca, aby nienaruszony duch wasz, dusza i ciało bez zarzutu zachowały się na przyjście Pana naszego Jezusa Chrystusa. Wierny jest Ten, który was wzywa: On też tego dokona”.

Adwentowe zamyślenia

Trzy niedziele Adwentu wskazywały życie jako czas czekania, czas drogi, jako płaszczyznę, z której otwierają się rozległe widoki na najdalej cele. Czwarta niedziela Adwentu ukazuje jeszcze jedno zadanie, które uzupełnia poprzednie zamyślenia. Czekanie na wieczność dokonuje się na ziemi i w czasie, droga do wieczności prowadzi przez ziemię i czas. W ostatnią niedzielę Adwentu podchodzi się już bardzo blisko do prawdy, że Bóg stał się człowiekiem, bo słyhać o Matce Zbawiciela: „Oto Panna poczne i porodzi Syna” – prorokował wielki Izajasz na siedem wieków przed spełnieniem się tajemnicy Betlejem.

Kiedy potężne na przełomie XI i X wieku przed Chrystusem dziedzictwo Dawida zostało w X wieku rozbite na dwa oddzielne państwa wzajemnie się zwalczające, kiedy religia państw ościennych wdierała się coraz bardziej do kultury i do umysłów, nawet centralnej świątyni tego narodu, a jego królowie coraz częściej zaczęli hołdować zgubnemu synkretyzmowi – wtedy zdawało się, że zagubi się w tym zamieszaniu myśl o Obiecanym, a wraz z nią podstawa jedności narodu oraz sens jego istnienia. Wtedy to właśnie pojawiali się duchowi przywódcy tego narodu, prorocy, i budząc w nim świadomość obietnicy, podtrzymywali jego poczucie odrębności i wewnętrznej jedności. „Pan sam da wam znak: oto Panna poczne i porodzi Syna i nazwie go imieniem Emmanuel”, to znaczy Bóg z nami...

A więc znakiem, sprawdzianem tego, że naród ten był rzeczywiście wybrany, by wobec całej ludzkości spełniać jedyny w swoim rodzaju cel: przenieść przez całą starożytność myśl o obietnicy Bożej – znakiem tego była pogłębiania przez proroków myśl o Bogu, który przez cud wcielenia zbliży się do człowieka, będzie „Bogiem z nami”. Wyłania się tu po raz drugi – po pierwszej zapowiedzi w raju – tak wyraźnie postać Matki Oczekiwanego, prawda, że będzie On człowiekiem, ale i „Bogiem z nami”. Matka Zbawiciela jest rękojmią i gwarancją człowieczeństwa, obecności natury ludzkiej w Bogu, który ma przyjść. Poprzez wskazanie na Nią w treści obietnicy pojawia się niezgłębiona tajemnica Boga-Czł-

wieka, Syna Bożego Syna ludzkiego.

Chrystus, stając się człowiekiem, stał się bratem każdego człowieka, nawiązał z nim łączność i przed każdym postawił szansę zbawienia. Bo jak człowiek w imieniu każdego żył, cierpiał, umarł i zmartwychwstał. A obok Niego w najważniejszych chwilach jego życia zawsze była Jego Matka.

Ewangelia czwartej niedzieli Adwentu opowiada o narodzinach Jezusa Chrystusa. Maryja „znalazła się brzemienną za sprawą Ducha Świętego (...)”. To było już po zaślubinach z Józefem. W tradycji żydowskiej może to oznaczać zarówno zaręczyny, jak i ślub. Fakt, że było to przed wspólnym zamieszkaniem, wskazuje na zaręczyny (zob. Mt 1, 18). W tym czasie [zazwyczaj przez rok] zaręczeni byli sobie oficjalnie obiecani, jednak nie mogli dopełnić związku, a nawet pozostawać sami. Zgodnie z ówczesnymi zwyczajami Maryja mogła mieć wtedy około 14 lat, a Józef najprawdopodobniej 18. Zaręczyny były o wiele bardziej zobowiązujące niż współczesnie. Związanie się zaręczonych z inną osobą uważano za cudzołóstwo (zob. Pwt 22, 23-24), a w przypadku śmierci narzeczonego kobieta była uważana za wdowę. Józef, nie będąc świadkiem Zwiastowania, mógł podejrzewać Maryję o zdradę i publicznie ją oskarżyć. W Starym Testamencie groziło za to ukamienowanie, jednak w opisywanych czasach wymagano jedynie oddalenia narzeczonej. Kobieta z dzieckiem odprawiana w sposób oficjalny nie miała szans na znalezienie męża, mogła też zostać bez środków do życia. Józef chciał to zrobić potajemnie, czyli bez rozgłosu, tak, by nie narazić Maryi na publiczne konsekwencje. Nie zamierzał skorzystać z obecności sędziego, która w takich sprawach nie była konieczna. Do przeprowadzenia oddalenia wystarczył zwykły dokument poświadczony przez dwóch świadków (zob. E. Burzyk, „Adwentowa reanimacja”, Kraków 2010, s. 66).

Za kilka dni będziemy śpiewać kolędy w nastrojowych słowach malujące fakt Jezusowych narodzin. Popatrzmy na tę scenę również z punktu widzenia wielkiej prawdy, że jest to znak. Ważne to, skoro Bóg zstąpił na ziemię i miał ludzką Matkę, chciał być „Bogiem z nami”...

Modlitwa rodzinna przed wieczerzą wigilijną

Prowadzący:

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.
Przypomnijmy sobie słowa z Ewangelii według św. Łukasza:

Czytający Ewangelię:

„W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się wówczas wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Wdał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna.

Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna owinęła Go w Pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie.”

Oto Słowo Pańskie.

Wszyscy:

Chwała Tobie Chryste.

Prowadzący:

Zjednoczeni z całym Kościołem odmówmy wspólnie modlitwę, której nauczył nas Jezus Chrystus:

Wszyscy:

Ojcze nasz...

Prowadzący:

Polećmy Bogu, za pośrednictwem Matki Jezusa Chrystusa – naszą całą rodzinę, wszystkich znanych i zmarłych z rodziny:

Wszyscy:

Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu i Synowi...

Wieczny odpoczynek...

Prowadzący:

Pobłogosław, Panie Boże, nas i te opłatki, którymi będziemy się dzielić zwyczajem naszych ojców. Naucz nas dzielić się chlebem, miłością i radością ze wszystkimi. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Dyspensa na Drugi Dzień Świąt

W drugi dzień świąt Bożego Narodzenia, to znaczy w piątek, 26 grudnia, w święto św. Szczepana, nie obowiązuje post piątkowy.

Drugi dzień świąt Bożego Narodzenia nie ma rangi uroczystości, dlatego zgodnie z prawem wstrzemięźliwości od pokarmów mięsnych tego dnia powinna obowiązywać. Stąd potrzeba dyspensy. Dlatego też Episkopat Polski podjął decyzję o udzieleniu dyspensy od obowiązku zachowania wstrzemięźliwości tego dnia od pokarmów mięsnych. Decyzja

dotyczy całego terytorium Polski – przekazał swoim diecezjanom kard. Kazimierz Nycz. Na podstawie art. 9 Statutu Konferencji Episkopatu Polski, w związku z kan. 87 § 1 Kodeksu Prawa Kanonicznego, Biskupi diecezjalni obecni na 366. Zebraniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski, które odbyło się w Warszawie w dniach 7-8 października 2014 r., jednomyślnie podjęli decyzję o udzieleniu dyspensy od obowiązku zachowania wstrzemięźliwości od pokarmów mięsnych w piątek – 26 grudnia 2014 r., w święto św. Szczepana męczennika.

Ogłoszenia duszpasterskie

1. Dziś ostatnia niedziela Adwentu, zatem to już ostatni moment, by przygotować nasze serca, domy i rodziny na nadchodzące święta.
2. Liturgiczny obchód pamiętki Narodzenia Chrystusa rozpoczniemy od **Pasterki**, czyli Mszy Świętej sprawowanej o północy z środy 24 grudnia, na czwartek 25 grudnia. Wcześniej w naszych domach, wspólnotach rodzinnych zadbajmy o tradycyjną, chrześcijańską oprawę wigilijnej wieczerzy. Niech to będzie okazja do pojednania, zgody, wyciągnięcia przyjaznej dłoni do kogoś pośród bliskich, znajomych, w sąsiedztwie. Niech wigilijnej wieczerzy towarzyszy wspólna modlitwa, lektura fragmentu Pisma Świętego o narodzeniu Zbawiciela świata, łamanie się opłatkiem, wspólny śpiew kolęd i pastorałek. Tradycyjnie zachowajmy wstrzemięźliwość od potraw mięsnych, choć post ten nie jest już obowiązkowy.
3. W dni powszednie Adwentu o **godz. 17⁰⁰** zapraszamy na **Roraty**. W wigilię ostatnie roraty o godz. 8⁰⁰. Wszystkich parafian zachęcamy do licznego

udziału. Na zakończenie Rorat odbędzie się rozdanie nagród dla najwytrwalszych uczestników.

4. W czwartek będziemy przeżywać **Uroczystość Narodzenia Pańskiego**. Msze św. o godz. 8⁰⁰ w Cementowni, 9⁰⁰, 10³⁰, 12⁰⁰ i 17⁰⁰. Nie ma w tym dniu Mszy św. o godz. 7⁰⁰.

5. W piątek drugi dzień Świąt, wspominamy św. Szczepana pierwszego męczennika. Msze św. w porządku niedzielnym.

6. W sobotę po świętach rozpoczynamy kolędę. Program kolędy jest wywieszony w gablocie, zamieszczony na stronie internetowej parafii, jednocześnie będzie sukcesywnie zamieszczany w „Taborze”:

Kolęda – Sobota 27.12.2014

9⁰⁰ Podzamcze – ul. Krakowska od góry

9⁰⁰ Józefów

9⁰⁰ Morusy

7. Do czasu zakończenia kolędy nie będzie spotkań Kręgu Biblijnego.

22 grudnia – poniedziałek

- 7⁰⁰ 1) + Aniela, Mieczysław, Marian Podsjedlik; Wojciech, Stefania Podsiadło.
2) + Zofia Pomietło – od zięcia Zdzisława.
17⁰⁰ + Agnieszka Stanek – w 1. r. śmierci.

23 grudnia – wtorek

- 7⁰⁰ 1) + Janina Maj – od Stanisława Maj z rodziną.
2) + Zenobia Lipka – od chrześnicy Marii z rodziną.
17⁰⁰ + Lucja (1. r. śmierci), Ryszard (15. r. śmierci), Władysław Wacowscy.

24 grudnia – środa – WIGILIA BOŻEGO NARODZENIA

- 8⁰⁰ 1) + Zenobia Lipka – od Janiny i Tadeusza Kowalskich.
2) + Tadeusz Rozłal – od żony Władysławy.
3) + Leokadia Kołaczyk-Stolorz – od córki z mężem i synem.

25 grudnia – czwartek – UROCZYSTOŚĆ BOŻEGO NARODZENIA

- 0⁰⁰ 1) O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Wandy i Waclawa Stanków w 40. r. ślubu.
(pasterka) 2) + Genowefa, Władysław Jagła; Edward Żyła, Stanisław Kowalski.
3) + Ireneusz Opilka; Marian, Wiesław Piątek.
9⁰⁰ + Irena, Stefan Matysek; Franciszka, Jan Kusior.
10³⁰ + Ksawera, Edward, Agnieszka, Antoni Kłak; Irena Pilarska; Aniela, Marian Wyleciał.
12⁰⁰ + Waclaw Wójcik, Marianna, Adam Wacowscy; Władysława Władowska.
17⁰⁰ + Stefan, Helena Kolanko.

26 grudnia – piątek – ŚWIĘTO ŚW. SZCZEPANA (DRUGI DZIEŃ ŚWIĄT)

- 7⁰⁰ + Szczepan Mieszczanek.
9⁰⁰ + Stanisław, Anna, Henryk Biedak.
10³⁰ + Zofia, Jan.
12⁰⁰ O Boże błogosławieństwo dla Tymoteusza Dyczko w 1. r. urodzin.
17⁰⁰ + Piotr Podsiadło – w 6. r. śmierci.

27 grudnia – sobota

- 7⁰⁰ 1) + Zofia Pomietło – od rodziny Muszyńskich.
2) + Janina Maj – od Jana i Antoniny Maj z rodziną.
17⁰⁰ + Zbigniew Bednarek – od córki Małgorzaty z mężem.

28 grudnia – NIEDZIELA ŚWIĘTEJ RODZINY

- 7⁰⁰ + Tadeusz Ścisłowski – od żony i córki z rodziną.
9⁰⁰ + Mieczysław Podsiadło; Julianna Kajdańska; Kazimierz, Bronisław, Antoni Ładoń;
Wojciech Kajdański.
10³⁰ + Zenobia (2. r. śmierci), Danuta, Mieczysław, Waldemar Lasak.
12⁰⁰ Za parafian.
17⁰⁰ O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Szczepana.

W MINIONYM TYGODNIU

Pożegnaliśmy zmarłych:

Kazimierz Wróbel, żył lat 78, zm. 13.12.2014
Janina Myszyń, żyła lat 88, zm. 15.12.2014

